

[Jørgen Jensen.]

økonomisk set for værfterne, men også konkret har peget på nogle opgaver, man kunne tage op. Og det må vel være vor opgave dels at vurdere dette, dels at sikre, at nye ideer kommer frem, og på den måde hjælpe dem. Men det, som jeg synes har været afgørende for værftsarbejdernes indstilling, er, at de har afsløret nødvendigheden af, at man afklarer de økonomiske manipulationer, som foregår omkring værfterne.

Værftsledelsen afviser, at den mangler kapital. De vil ikke have statssubsidier, ej heller midlertidigt, indtil vi får stoppet, hvad andre områder giver af subsidier. Derfor synes jeg også, det er talende, når kristeligt folkeparti her siger, at når virksomhederne har det godt, har arbejderne det også godt. Desværre må jeg erkende, at der også er faglige ledere, der har brugt den vending. Men hvornår har virksomhederne det egentlig godt?

Da vi besøgte B&W for ikke så mange dage siden, sagde Bonde Nielsen, at B&W var i den bedste situation økonomisk, de havde været i siden krigen, og at overskuddet i 1975-76 ville være det største siden 1950erne. Samtlige værfter afviser, at de mangler penge, de vil ikke have støtte. Men samtidig er vi i den situation, at hundreder af arbejdere allerede har fået besked om, at de kan vente afskedigelse. Vi er i den situation, at man søger at sælge hele afdelinger fra værfterne, og det gør man altså, samtidig med at man bedyrer, at det går godt, og at man ikke mangler penge. Men kunne årsagen ikke være den, at man er angst for den kontrol, som der eventuelt ville blive rejst krav om, angst for den indsigt, som man ville ønske for at give eventuelt støtte til værfterne, angst for, at man dér kunne afsløre nogle af de manipulationer, som finder sted?

Det, jeg ønsker at understrege, er, at det kan ikke være rigtigt, at man i en debat, hvor man erkender årsagerne til, at værfterne er i krise, og at det altså ikke er arbejdernes skyld, at vi har krisen, så bringer ind, at det skulle være lønniveauet, den aktivitet, der er udvist, der skulle være årsag til den krise, man befinder sig i.

Handelsministeren (*Erling Jensen*):

Jeg skal ikke gå ind i nogen omfattende polemik, dels synes det at være begrænset, hvem jeg ville kunne overbevise i dette høje ting — der er ikke så mange til stede — dels og især har jeg grund til at tro, at praktisk taget alle indlæg har været præget af et oprigtigt ønske om at klare værftssituationen, og det må være det afgørende, selv om vi har forskellige udgangspunkter og derfor forskellige forslag.

Jeg synes, jeg har lov til at trække to indlæg ud og sige, at de var anderledes. Det var hr. Wilhjelm, og det var hr. Hølges, for de var, så vidt jeg kunne se, blottet for konstruktive forslag om, hvad man kunne tænke sig at gøre. Jeg indrømmer, at de havde lidt med skibe at gøre i den forstand, at de var maritime begge to. Hr. Wilhjelm gik ind i det maritime under mottoet: efter mig syndfloden, og hr. Hølge gik ind i det ud fra mottoet: alt godt fra havet, nemlig alle de gode fremskridtsforslag, der intet havde med denne sag at gøre, og som kun er gode i hr. Hølges vurdering.

Men ellers så vil jeg gerne bekræfte, at der i kraft af denne debat sker en opbygning af en række forslag, som jeg ville finde det helt naturligt kom til at tilgå kontaktudvalget, som vil være i stand til med deres praktiske kendskab til problemerne at inddrage dem i deres videre drøftelse.

Til hr. Maigaard vil jeg gerne sige, at jeg er ikke alene ikke enig i hr. Maigaards betragtninger, men især selvfølgelig ikke i hans stemmeføring, når han gør mine betragtninger over subsidier direkte forkerte. Jeg skal lade være med at anvende det samme udtryk om hr. Maigaards forelagte notat, for det har sikkert været rigtigt på det tidspunkt, det blev skrevet; det er nu blevet lidt forældet, men hr. Maigaard har ikke haft tidsmæssige muligheder for at føre det à jour. Det, jeg kan tilføje, er, at det forældede ligger i, at nogle ordninger beskrevet i dette papir i mellemtiden, som jeg har beskrevet det i mit indlæg, er bortfaldet eller nedtrappet. Men ellers synes jeg, det kan være rimeligt at tage hr. Maigaards papir og så supplere det med et notat fra handelsministeren og aflevere disse to notater i erhvervsudvalget og så få en fornuftig drøftelse dér af, om det er rigtigt, at der sker en